

דפנות זו כנגד זו והוא עושה לה עוד פס של ד' טפחים ומשהו והוא מעמידה בפחות מג' טפחים סמוך לדופן האחת, [שפד] וזו הסוכה היא מצד האות ב' שבזה יש ב' דפנות זו כנגד זו ויש פס שמחברם להיות ב', **כְּמִין גֹּאֲ"ם, מִסְטָרָא דְאֵת ג'** וכן יש סוכה העשויה כמין גא"ם שהוא שתי דפנות שלימות ושלישית אפילו טפה, והוא מצד האות ג', מאחר שבזה יש ב' דפנות שהם גג הג' ודופנו, ורגל הג' היא סוד דופן השלישית שהיא שיעור טפה. **כְּמִין צְרִיף, מִסְטָרָא דְאֵת ד'** וכן יש סוכה העשויה כצריף, [שפה] שדפנותיה בשיפוע, דהיינו שלמעלה הדפנות נוגעות זו בזו ולמטה הן מתרחבות, והיא מצד אות ד' כפופה שאז צורתה כצריף, ואלו ג' הסוכות הן כנגד אותיות בג"ד הדגושות. **וְשִׁבַּע אֶתְוֹן אֵינוֹן, בִּג"ד כִּפְר"ת** ואלו האותיות הדגושות הן שבע שהן בג"ד כפר"ת. **כ', כְּבִשָּׁן. ב', בּוֹרְגָנִין. וְשָׁאֵר סְכוּת** ומשום כך מצדם הוא שבע סוכות כשרות, כי אות כ' הוא סוכה העשויה ככבשן והאות ב' היא סוכה של בורגנים שהם שומרים בנוסף על סוכה העשויה כמבוי, וכן יש עוד שאר סוכות [שפד]

אור הרשב"י

אליעזר פוסל מפני שאין לה גג, וחכמים מכשירין.

[שפד] וכדאיתא בסוכה דף ח' עמוד ב' תנו רבנן: גנב"ך; סוכת גוים, סוכת נשים, סוכת בהמה, סוכת כותים, סוכה מכל מקום – כשרה, ובלבד שתהא מסוככת כהלכתה. מאי כהלכתה? – אמר רב חסדא: והוא שעשאה לצל. סוכה מכל מקום לאתויי מאי? – לאתויי סוכת רקב"ש. דתנו רבנן: סוכת רקב"ש; סוכת

[שפד] כדאיתא בסוכה דף ז' עמוד א' אמר רב יהודה: סוכה העשויה כמבוי – כשרה, ואותו טפה – מעמידו לכל רוח שירצה. רבי סימון, ואיתימא רבי יהושע בן לוי אמר: עושה לו פס ארבעה ומשהו, ומעמידו בפחות משלשה סמוך לדופן, וכל פחות משלשה סמוך לדופן כלבוד דמי.

[שפה] כדאיתא בסוכה דף יט עמוד ב' העושה סוכתו כמין צריף, או שסמכה לכותל, רבי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הרמוזות בסוד בג"ד כפר"ת [19טו]. וְפָלְהוּ רִמְיֵי לְגִבֵּי מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין.
וְלִית לְאַרְכָּא בְּהוֹן וכולם רמוזים לבעלי המשנה שיודעים את רמזיהם, ואין
להאריך בהם כאן.

סוד שבעה כוכבי לכת בגד כפרת בסוד שבעה קוי המנורה ושבעת ימי בראשית
וְאִינוֹן לְקַבְּלֵיהוּ שְׁבַעַה כְּכִבִּי לֶכֶת, וְאִינוֹן דְּכָר
וְנוֹקְבָא והם בסוד שבעה כוכבי לכת שצ"ם חנכ"ל ולהם יש בחינה מצד
החיצוניים, וכן בהם יש זכר ונקבה דהיינו שמש זכר חמה נקבה ירח זכר לבנה נקבה וכן כולם,
מאחר שהם מצד אותיות בג"ד כפרת שהם זכר ונקבה כי האותיות הדגושות של בג"ד כפר"ת
הן נקבה שהיא דין והאותיות הרפויות של בג"ד כפר"ת הן זכר שהוא רחמים (יהל אור,
רמ"ק). וּבְגִין דָּא אֶתְקְרִיאוּ ז' כְּפֹלֹת ומשום כך אלו האותיות נקראות
ז' כפולות מאחר שיש בהם דגש ורפה [19טז]. כְּגֹזֶן שְׁבַעַה שְׁרֵגִין

אור הרשב"י

וביהל אור ביאר שסוד פר"ת הם סוכת פירות
רועים תאנים, דהיינו פירות הם שומרי פירות
המוזכרים בגמרא, רועים הוא מה שמוזכר
בגמרא סוכת רועים, תאנים הוא סוכת קייצין
המוזכרת בגמרא שהוא סימן רבק"ש רועים
בורגנין קייצם שומרי פירות.
[19טז] וכדאיתא בספר יצירה ד' ב' שבע
כפולות בג"ד כפר"ת.

רועים, סוכת קייצים, סוכת בורגנין, סוכת
שומרי פירות, סוכה מכל מקום – כשרה,
ובלבד שתהא מסוככת כהלכתה. מאי
כהלכתה? – אמר רב חסדא: והוא שעשאה
לצל סוכה.

[19טז] וכתב הרמ"ק שסוד אותיות בג"ד הם
סוכה העשויה כמבוי וכמין גא"ם וכמין צריף,
ובאות כ' היא סוכה העשויה ככבשן, ובשאר
האותיות פר"ת כתב שאינו יודע לאיזו סוכות
רמוזות, וגמרא סוכה ח' ע"א מצאנו סוכת
גנב"ך ורבק"ש אבל כפר"ת לא מצאנו.

דְּמִנְרָתָא, דְּאֶתְמַר בִּיה (תהלים קיט) שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִּךָ [טפס].
 הִכִּי (זכריה ד) שֶׁבַעַה וְשֶׁבַעַה מוֹצָקוֹת וְהֵם בְּסוּד ז' קִנֵּי הַמְּנוּרָה שֶׁהֵם
 סוּד ז"ת דְּמַלְכוּת שֶׁנֶּאֱמַר בִּה 'שֶׁבַעַה וְשֶׁבַעַה מוֹצָקוֹת'. הִכִּי שֶׁבַעַה סְפִירָאן
 בְּפִּיּוּלוֹת וְאֵלּוּ הֵז"ת הֵם שֶׁבַע סְפִירוֹת כְּפִילוֹת מֵאַחֵר שֶׁהֵם כְּלוּלִים מִדִּין וְרַחֲמִים מִצַּד
 ז"ן. וְשֶׁבַעַה יּוֹמֵי בְּרֵאשִׁית לְתַתָּא, שֶׁבַעַה לְעֵילָא, (קהלת
 א) אֵין כָּל חֹדֶשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי הִנֵּה שֶׁבַעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית לַמָּטָה הֵם סוּד
 ז"ת דְּמַלְכוּת שֶׁהִיא דִּין, וְשֶׁבַעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית לַמַּעְלָה הֵם סוּד ז"ת דו"א שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְעַל
 ז"ת דְּמַלְכוּת נֶאֱמַר 'אֵין כָּל חֹדֶשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ', דִּהְיִינוּ שְׁאִין חֹדֶשׁ בּוֹז"ת דְּמַלְכוּת שֶׁהֵם תַּחַת
 ז"ת דו"א הַנִּקְרָא שֶׁמֶשׁ, מֵאַחֵר שֶׁהֵם כָּבֵר נִכְלָלוּ בּוֹז"ת דו"א.

לִּזְלֵב מִצַּד הַסּוּד שִׁישׁ בּוֹ ח"י חוֹלִיּוֹת כִּנְגַד ח"י נַעֲנוּעִים כִּנְגַד ח"י בְּרִכּוֹת הַתְּפִילָּה
 לִּזְלֵב דָּא צִדִּיק. דְּדָמִי לְחוּט הַשְּׁדָרָה, דְּבִיָּה ח"י חוֹלִיּוֹת
 הִנֵּה הַלּוּלָב הוּא מִצַּד הַיְסוּד הַנִּקְרָא צִדִּיק, וְהוּא דוּמָה לְחוּט הַשְּׁדָרָה שִׁישׁ בּוֹ ח"י
 חוֹלִיּוֹת שֶׁהֵם ט"ס שֶׁל אֹר יֵשׁר וְט"ס שֶׁל אֹר חוּזֵר, לְקַבֵּל ח"י נַעֲנוּעִין
 דְּלִזְלֵב וְהֵם כִּנְגַד ח"י הַנַּעֲנוּעִים שֶׁבְּלִזְלֵב שֶׁהֵם ג' נַעֲנוּעִים לוֹ רֹחוֹת. וְאֵינּוֹן
 לְקַבֵּל ח"י בְּרִכָּאן דְּעִלּוֹתָא. לְקַבֵּל שְׁמִנָּה עֶשֶׂר
 אֲזָכְרוֹת, (תהלים כט) דְּהָבּוּ לִי בְּנֵי אֱלֹהִים וְהֵם כִּנְגַד ח"י בְּרִכּוֹת הַתְּפִילָּה
 שֶׁהֵם כִּנְגַד ח"י אֲזָכְרוֹת הוּי"ה שִׁישׁ בְּמִזְמוֹר 'הָבּוּ לָהּ בְּנֵי אֱלֹהִים'. לְקַבֵּל שְׁמִנָּה

[טפס] גִּירְסַת הַרַמְ"ק וְהַעֲמַרְתָּ צִבִּי כְּנוֹן שֶׁבַעַה וְשֶׁבַעַה מוֹצָקוֹת.

שְׂרָגִין דְּמִנְרָתָא דְּאֶתְמַר בִּיה שֶׁבַעַה

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עִבּוֹר הַנִּצְחוֹת אוֹ לְרִפּוּאָה / הַצִּלָּחָה טל' 02-6249000

עֶשֶׂר אִזְכָּרוֹת דְּקִרְיַאת שְׁמֵעַ וכן הם כנגד ח"י אזכרות הוי"ה שיש בג' פרשיות של קריאת שמע. **וְנִעְנוּעַ לְשִׁית סִיטְרִין**, בַּחוּשְׁבָן ו'. **תִּלְתָּ לַת נִעְנוּעִין בְּכָל סִטְרָא, אֵינוֹן ח"י** והנה מנענעים את הלולב לו' צדדים שהם ד' רוחות מעלה ומטה, והם בסוד המשכת החסדים לו"ק שהוא אות ו', ואת הלולב מנענעים ג' פעמים לכל צד וביחד הם ח"י נענועים.

בזה הלולב כלולים ששה מינים כנגד הו"ק הכלולים ביסוד, כי הנה כלולים עמו ג' הדסים מצד החג"ת וכן כלולים בו שתי בדי ערבות מצד הנו"ה שהם דומות לשתי השפתיים והאתרוג הוא מצד המלכות

לוֹלֵב בַּיָּמִין הנה את הלולב אנו נוטלים ביד ימין בכדי להורות שהוא נוטה לחסד

שבימין (רמ"ק), **כָּלִיל שֶׁשָּׁה מִיָּנִין** (דְּאֵינוֹן) ג' (דף נ"ז ע"א)

הַדָּסִין, גְּדוּלָּה גְּבוּרָה תִּפְאָרֶת. וְדַמְיִן לַתִּלְתָּ גְּוֵוִי

עֵינָא ובזה הלולב כלולים ששה מינים כנגד הו"ק הכלולים ביסוד, כי הנה כלולים עמו

ג' הדסים מצד החג"ת. **ב' בִּידֵי עֲרֻבוֹת, נֶצַח וְהוֹד. וְדַמְיִן לַתִּרְיִן**

שִׁפּוֹן וכן כלולים בו שתי בדי ערבות מצד הנו"ה שהם דומות לשתי השפתיים.

לוֹלֵב, יִסּוֹד, דּוּמָה לַשְּׁדָרָה. דִּבְיָה קִיּוֹם דְּכָל גְּרָמִין.

וְעֲלִיָּה אָמַר דָּוִד, (תהלים לה) כָּל עֲצָמוֹתֵי תֹאמְרָנָה יִהְיֶה מִי

כְּמוֹדֵךְ והלולב עצמו הוא מצד היסוד הדומה לחוט השדרה שבו קיום כל עצמות הגוף,

ועליו אמר נעים זמירות ישראל בתהילותיו 'כל עצמתי תאמרנה ה' מי כמוך', דהיינו שבכח

חוט השדרה המעמיד את עצמתי שמצדו הוא הלולב שביסוד הנקרא כל אני משבח ומודה

לקב"ה. **אֶתְרוּג, מַלְכוּת. דּוּמָה לְלֵבָא. דִּבְיָה הִרְהוּרִין**

הלימוד היומי